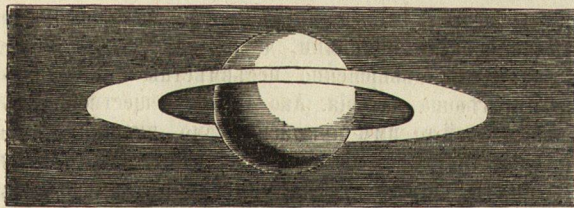

ство-то, поради по-нататъшно-то свиваніе на централно-то кълбо. Отдѣлена-та по този начинъ гривна, въ повечето случаи, ще са слѣе въ шарообразна форма и ще образуе една планета съ орбита, почти кръгла, и на коя-то плоскостъ-та почти ще съвпада съ плоскостъ-та на екуатора на централно-то тѣло. Таквазъ планета ще обыкаля по своя-та орбита въ сжщото направленіе, въ кое-то централно-то тѣло са върти около ось-та си.

Колко-то повече кълбо-то са свива, толкозъ повече скоростъ-та на въртѣніе-то му ще расте; и поради това може да са откъсне друга гривна вещество и да са образуе друга планета. Това може да са повтаря до кога-то, най-послѣ, сцѣпленіе-то на частицы-тѣ на централна-та масса дождятъ въ състояніе да са противятъ на всяко по-нататъшно измѣненіе и тогазъ този процесъ са свърша.

Сжщо тѣй отъ своя страна и планетны-тѣ массы, кога са намѣрватъ въ періода на изстудяваніе и сгъстяваніе, могатъ да образуватъ спжтници, при сждѣйствие-то на сжщы-тѣ закони, отъ кои-то тѣ самы сж са образували. Колко странно и мечтателно и да са показва това умозаклученіе, обаче има много фактове, кои-то му придаватъ съвършенна вѣроятность. Това обяснява всички главны въпросы относительно до слънчова-та система, коя-то въ устройство-то прѣдставлява най-несжмѣнны очевидности, че тя е произлѣзла отъ дѣйствие-то на нѣкой великъ законъ.

Слънце-то са върти около ось-та си по сжщото направленіе, по кое-то планеты-тѣ обыкалятъ по орбиты-тѣ си; всички планеты са въртятъ около свои-тѣ оси по сжщото направленіе; тѣ всички обыкалятъ около слънце-то по орбиты почти кръгли, по една и сжща посока и въ плоскости почти съвпадающы съ плоскостъ-та на слънчова екуаторъ. Спжтници-тѣ на всички планеты, съ едно само исклученіе, обыкалятъ по орбиты почти кръгли, само твърдѣ малко наведены къмъ екуаторы-тѣ на съответствующы-тѣ имъ планеты, и по сжща-та посока съ планеты-тѣ. Вертѣніе-то на спжтници-тѣ около оси, до колко-то е то опредѣлено, слѣдува общыя този законъ. Само въ единъ случай ний намѣрвамы, гривны отъ вещество втвърдены отъ истиваніе, безъ да са разкъсатъ, и станжтъ шарообразны тѣла. Това сж гривны-тѣ на Сатурна, кои-то прѣдставляватъ сжщия този способ за образование на планеты-тѣ и спжтници-тѣ, кой-то прѣдлага горѣизложена-та теорія. Тѣзи гривны сж плоскы и тън-

Сатурнъ.

кы; тѣ са въртятъ на една ось, почти съвпадающа съ ось-та на сама-та планета. Тѣхно-то равновѣсіе и тѣхна-та трайность, както видѣхмы, сж гарантираны отъ сложны и въ высша степенъ тънны

условія. Нанизваніе-то на тѣзи гривны на планета-та бы са показало невъзможно (като сждимъ по чловѣчески) послѣ образование-то на плане-